

Minna Lyhty-Kurikka

SURULLINEN PETTERI

SURULLINEN PETTERI

Minna Lyhty-Kurikka

© 2025 Minna Lyhty-Kurikka

teksti & kuvitus Minna Lyhty-Kurikka

Kustannustoimitus Minna Lyhty-Kurikka

Kannen toteutus Minna Lyhty-Kurikka

kuva s.34 (kannessa) Anneli Viitala

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie
12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-9427-2

Petteri on pieni poika, niin kuin kaikki pojat, ennen kuin kasvavat isommiksi. Kerron teille, miksi Petterin nimeksi tuli surullinen-Petteri. Petterin ulko-ovessa lukee "TOTTI". Sillä nimellä isää ja äitiä kutsutaan. Vain Petterin nimessä on lisänä -"SURULLINEN".

Tarinan alku on siinä päivässä, jolloin isällä ja äidillä on kädessään uudet älypuhelimet. Vanha puhelin, se, jossa on pyörivä numerovalitsin, löytyy Petterin lelulaatikosta.

Omalta sängyltään, Petteri näkee kaikkialle olohuoneeseen. Petterin sänky on pienessä syvennyksessä ulko-oven kulmaan sovitettuna. Ovelle on vain muutama askel. Petteri ylettäisi kädellään ovenkahvaan, jos saranat eivät olisi Petterin puolella. Ikkunasta paistaa aurinko. Valokeila kiertää ympäri huonetta. Petterin sängyllä se viipyy hetken. Ulos nähdäkseen, Petterin täytyy mennä ihan ikkunan ääreen. Petterin koti on neljäs kerros kerrostalossa.

Keittiön pöytä on samassa huoneessa. Siitä isän ja äidin tapaa, Petteri voi sen sanoa, takuuvarmasti. Petteri katselee äidin alas taivutettua niskaa ja ruskeita hiuksia. Ne on keritty ylös nutturalle. Joskus hiukset valahtavat vapaaksi. Silloin ne ulottuvat puoleen väliin äidin selkää. Äidin näppärät sormet sitovat hiukset saman tein takaisin päälle.

Isä istuu Petteriin päin. Isän kasvot ovat tuuhean parran pyöristämät. Petteri unohtuu usein seuraamaan isän puhetta, parran muodostaessa sanoista tunnistettavia kuvioita. Katsoisipa isä edes joskus takaisin Petteriin! Isä kuitenkin seuraa väsymättä kännykän ruutua.

tunes

7

Nokia

8

Ding Dong

9

Prrrr...

10

Petteri

NOKIA

Petteri tunnisti erilaiset soittoäänet,
ennen kuin oppi sanoja sanomaan.
Petterin äidinkieli on oikeastaan
piippauskieltä; viesti-, soitto-, näppäin-,
hälytys-, muistutus- ja herätysääniä.

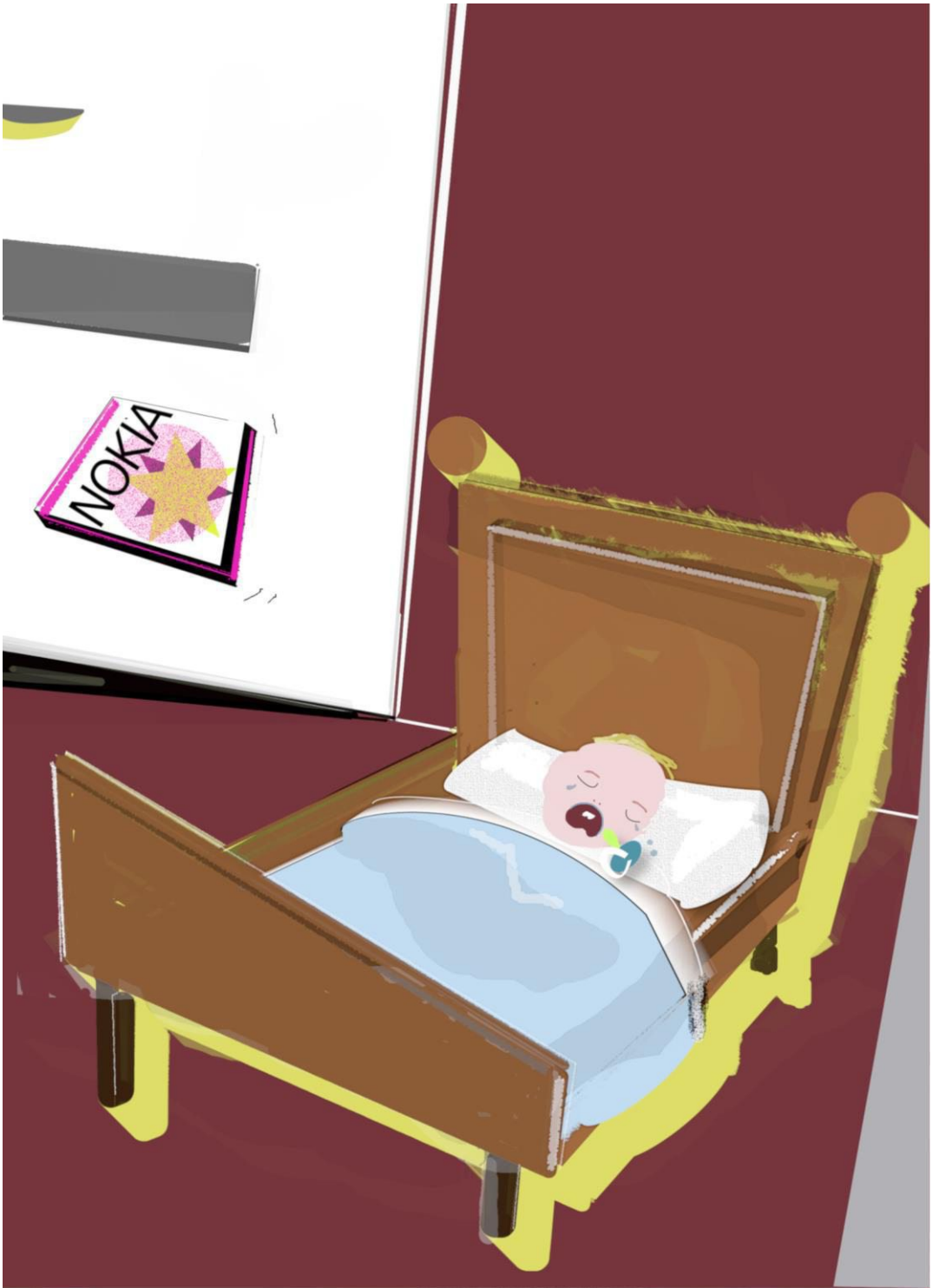
Petteristä voisi tulla laulaja, arvelee äiti,
erehtyessään luulemaan Petterin
laulua kännykän soitoksi. "Odota,
Petteri!", huudahtaa äiti ja laittaa
äänityksen päälle. Petteri-tune löytyy
äidin kännykän valikosta numerolla 10.

Muistinko kertoa, että Petteri on juuri täyttänyt 6- vuotta. Petterillä on yksi syntymäpäivätoive yli kaiken. Se on itseasiassa sama toive joka vuosi. Kukaan ei nimittäin tiedä kuinka sen lahjan voisi Petterille antaa. Sellaista pakettia, ei kai vielä ole keksittykään.

Petteri katselee ikkunasta naapurin lasten leikkiessä pihalla. Petteri tuntee pelin säännöt, siksi usein Petteri on pihan tapahtumia tästä seurannut. Petteri tulee tahattomasti väistelleeksi palloa. Petterin pää kolahtaa ikkunaan, ja lasi palauttaa Petterin ajatukset takaisin huoneeseen. Kyllä Petteri sen tajuaa, ettei voi oikeasti kärytä poltto-pallossa. Mutta mielikuvitusmatkoilla Petterin onnistuu vapaasti tulla ja mennä.

Jos Petteristä asia olisi kiinni, olisi Petteri kentällä toisten mukana juoksemassa. Petterillä on yksi iso ongelma. Sille ei ole omaa nimeä. "SE" riittää, kaikki tietävät mitä SE tarkoittaa. Kohta sinäkin saat sen tietää, kun luet tästä eteenpäin.

Surullinen Petteri on puhutteleva kertomus yksinäisyydestä ja unelmista. Mielikuvitusmatka, jolla pääsee kurkistamaan lapsen, vanhempien huomiotta jäämisen ja teknologian värittämän arjen, aidon tuntuiseen kokemiseen. Traagisista lähtökohdista kehittyy toiveikas tarina. Petterin mielikuvitus, arjen komiikka, ja keskinäisen kiintymyksen välittyminen luovat tarinaan uskottavuutta. Myös aikuinen voi asettaa itsensä "puisen" kehystarinan sisään. .

Herkällä kynällä kuvattu lapsuuden avuttomuuden ja voimavarojen toisiaan tasapanottavat suhteet. Kirjan loppu huipentuu kohti juhlaa, jossa asiat loksahtavat yllättäen kohdilleen. Paluuta surulliseen Petteriin ei enää ole.

